

Samt vedrørende „de glemte børn“ som nyt stykke 4 til § 6.

„Stk. 4. Bevilling til adoption kan meddeles uden forældrenes samtykke, når de i mindst 2 år har undladt at besøge barnet eller på anden måde ikke har vist rimelig interesse for dets velfærd.“

Ved 1. behandling gjorde *justitsministeren* opmærksom på, at en adoptionsalder på 20 år ville stride mod en Europakonvention om adoption af 1967, der har 21 års grænsen. Spørgsmålet om dansk ratifikation af denne grænse beror på arbejdet i adoptionsudvalget. Ministeren kunne ikke forstå, at man ville fravige det i 1956 i adoptionsloven indførte princip om ligestilling mellem ægtebørn og børn født uden for ægteskab. Det man sigtede på var at tillægge faderen forældremyndigheden, hvis moderen ville bortadoptere det. Det måtte kunne ske uden at tilsløre de virkelige slægtskabsforhold. De nye stykker i samtykkebestemmelsen i § 6 var de vanskeligste. Ifølge forslaget ville et samtykke blive bindende, selv om det ikke var afgivet overfor en offentlig myndighed, og selv om de naturlige forældre ikke havde fået vejledning om retsvirkningerne af samtykket. Reglen om de glemte børn var formuleret helt generelt, men efter bemærkningerne tog man sigte på de institutionsanbragte børn. Ministerens konklusion var, at han havde sympati for de tanker, der lå bag det fremsatte forslag, men at han ikke mente, at regeringen kunne medvirke til det, som det var nu. Det siddende adoptionsudvalg måtte først afslutte sine overvejelser. Det blev nedsat i december 1969. Det ville efter ministerens mening være forkert at ændre de gældende regler, før spørgsmålene havde været grundigt overvejet i adoptionsudvalget, hvis sagkundskab ville sikre, at det blev belyst fra alle sider.

Hanne Budtz (KF) var imod en stykkevis ændring af loven. Det var bedre at få hele loven til virkelig grundig behandling. Der var en del synspunkter i forslaget, som hun var helt enig i. Noget helt andet var udformningen, som hun mente lod en hel del tilbage at ønske. Det ville være forkert at træffe en hurtig og uafklaret beslutning uden at have set betænkningen fra det sagkyndige udvalg, som justitsministeren netop havde omtalt.

Merete Bjørn Hanssen (V). De problemer og de ønsker om at løse dem, der lå bag lovforslaget, omfattede hun med den allerstørste interesse. Hendes parti ønskede at sikre den ugifte fars retsstilling igennem forældremyndigheden hellere end gennem en adoptionsret. Med hensyn til samtykkereglerne delte hun justitsministerens opfattelse af, at adoptionsudvalgets kulegravning af problemerne måtte afventes.

Dagmar Andreassen (RV) fandt ingen grund til at nedsætte adoptionsalderen. Den ugifte fars problemer burde løses ved ændringer i